

BONINO DA MILANO, oltar Sv. Dujma u splitskoj katedrali

ski savjetnik. Istražuje umjetnost Srba u Hrvatskoj, posebno ikone i slikarstvo XVIII. i XIX. st.

BIBL.: *Dvije slike Jovana Stajića Toškovića*, Zbornik Gradskog muzeja Karlovac, Karlovac 1964; *Još jedan učenik Konstantina Danila*, Zbornik za likovne umjetnosti (Novi Sad), 1969, 5; *Novi prilog djelu Joakima Markovića*, Vijesti MK, 1970, 4; *Zbirka umjetnički obrađenog metala Srba u Hrvatskoj*, Zagreb 1971; *Slikarstvo u pravoslavnim crkvama*, u katalogu: Umjetnost XVIII. st. u Slavoniji, Osijek 1971; *Zbirka ikona Odjela Srba u Hrvatskoj*, Zagreb 1974; *Bakrorez manastira Hilandara iz 1743. g.*, Zbornik za likovne umjetnosti (Novi Sad), 1977, 13; *Tri ikone iz Hrvatske*, ibid., 1978, 14; *Zbirka slika Odjela Srba u Hrvatskoj*, Zagreb 1979.

BORČIĆ, Vesna, slikarica i grafičarka (Split, 16. V. 1920). Diplomirala je na Akademiji u Zagrebu 1945 (Lj. Babić, J. Miše). Specijalizirala grafiku kod T. Krizmana 1945–47. Slika i gravira lirske i simboličke kompozicije, naglašenih svjetlosnih kontrasta (*Pobuna*, 1967; *Zarobljena ptica*, 1969; *Varijacije*, 1969). Samostalno izlagala u Los Angelesu (1960), Zagrebu (1962), Trstu (1962) i Mariboru (1963). Sudjelovala na međunarodnim grafičkim izložbama u São Paulu, Rio de Janeiru, Londonu, Hamburgu, Veneciji i Ljubljani. Bavi se ilustriranjem dječjih knjiga i listova, crtanjem kazališnih kostima te keramikom.

BORČIĆ, Željko, grafički oblikovatelj (Zagreb, 26. V. 1942). Diplomirao je vizualne komunikacije 1969. u Montrealu (Sir George Williams University). God. 1970. vraća se u Zagreb i radi kao slobodni grafički oblikovatelj; od 1979. u Samoboru (»Studio Borčić«). Blizak je konceptualnoj umjetnosti (*Psihokibernetički superautoportret*, 1973), a u svojem radu često se koristi i fotografijom (*Kolor-fotografije i polaroidi*, 1979). Između 1974–77. radi plakate za Teatar ITD u Zagrebu. Postigao je visoke rezultate u grafičkom oblikovanju cjelovite slike pojedinih proizvođača (»Saponia«, »Ledo«, »Dukat«). Djela su mu objavljena u časopisima »Graphic Design« (Tokyo, 1977) i »Modern Publicity« (London, 1979–81). Samostalno izlagao u Zagrebu (1971, 1973–74, 1979–80, 1982, 1984, 1986, 1988), Ljubljani (1978), Seattleu, SAD (1979), Samoboru (1982–83, 1985, 1988) i dr.

LIT.: S. Bernik, Prisutnost Borčićeve fotografije (katalog), Ljubljana 1978. — F. Kritovac, Borčić, ČIP, 1978, 7–8. — Željko Borčić, Portofolio (katalog), Samobor 1984. — Ž. Ké.0

BORELLI VRANSKI-ALAČEVIĆ, Zoe, slikarica (Zadar, 15. IV. 1888 — Firenca, 9. V. 1980). Učila slikarstvo u Zagrebu (M. Ettinger, B. Čikoš-

-Sesija, M. Cl. Crnčić, Beču i Rimu. Bavila se karikaturom i dekorativnim umjetnostima. Za Etnografski muzej u Splitu crtala folk. motive i nar. nošnje. Izlagala u Beču (1909), Parizu (1913), a sudjelovala je na izložbama društva »Medulić«, Proljetnog salona, Rimskoj izložbi (1911) i na izložbi jugoslav. umjetnika u Parizu (1919).

LIT.: B. Lovrić, Pismo iz Beča, Narodne novine, 1909, 25. — V. Lunaček, Zoe Borelli, Obzor, 1919, 76. — Lj. Babić, Žena u likovnoj umjetnosti, ibid., 1928, 284. — S. Batušić, Izložba kluba likovnih umjetnica, HK, 1928. O. Ma.

BORIČEVIĆ, Matej, zlatar (XVI. st.). God. 1564. sa sinom Lukom izradio i potpisao srebrni okov za poliptih Gospe od Varoša u zadarskomu predgrađu. Djelo (samo slika *Bogorodice i dvaju svetaca*) nalazi se na oltaru crkve Sv. Šime u Zadru. Obrada figuralnih reljefa i zlatarska tehnika pokazuju znatnu vrsnoću.

LIT.: C. Fisković, Zadarski sredovječni majstori, Split 1959, str. 201. — I. Petricoli, Slikar tkonskog raspela, Peristil, 1965, 8—9, str. 65—66. — Isti, Zadarsko zlatarstvo, Beograd 1971, str. 15. I. Pet.

BOROVO, naselje u I Slavoniji. Nalazište *Gradac* naseljeno je od pretpovijesti do XVI. st. God. 1427. spominje se »u trgovištu Borovu kamena crkva Sv. Margarete djevice i samostan, također od kamena, Reda braće pustinjača u čast Bl. Djevice Marije«. U drugoj pol. XV. st. Gorjanski su sagradili kaštel od kamena, u obliku četverokuta. U to doba B. je značajno trgovačko-obrtničko naselje, ali je opustjelo nakon dolaska Turaka 1526, kada su nestali i srednjovj. spomenici.

LIT.: S. Pavičić, Vukovska župa, Zagreb 1940. — M. Bulat, Topografska istraživanja Limesa u Slavoniji i Baranji, Osječki zbornik, 1969. — A. Dorn, Rekognosciranje Limesa na području vukovarske općine, Glasnik slavonskih muzeja, 1973. — L. Dobronić, Augustinci u srednjovjekovnoj Slavoniji i Hrvatskoj, CCP, 1987, 20. Bo. Pr.

BORŠČAK, Josip, naivni slikar i kipar (Purga Lepoglavska, 21. II. 1928). Po zanimanju vozač. Slika motive iz rodnoga kraja; u mekom kamenu modelira poprsja (*Bradati, Žena s rupcem, Starac*). Prvi put izlagao u Kostanjevici na Krki 1968.

LIT.: V. Maleković, Naivni kipari Jugoslavije (katalog), Kostanjevica na Krki 1970.

BORUT, selo u sr. Istri. Jednobrodna romanička crkva Sv. Mihovila s polukružnom apsidom upisanom u pravokutni perimetar obnovljena je u doba baroka. Crkva Sv. Duha, pravokutna tlocrta, sagrađena je 1556. kao legat seljačke obitelji Vitolović (glag. natpis na pročelju). Na njezinu oltaru je drvena polikromirana plastika iz XVI. st. s prikazom Marije Zaštitnice. B. Fu.

BOSANAC, Milenko, slikar (Pavlovac kraj Bjelovara, 19. XI. 1938). Završio je Akademiju u Zagrebu 1963 (I. Šebalj, I. Režek). Bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića 1963—69. Pomagao je K. Hegedušiću prilikom slikanja zastora *A. D. 1573.* za Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu i fresaka na Tjentištu (Sutjeska). Njegovi crteži i slike ispunjeni su lirskim, nadrealnim prizorima iz prošlosti i djetinjstva (*Poslijepodne jednog ljeta*, 1971; *Želja*, 1973; *Crna udovica sa šumom koje više nema*, 1977). Odlikuju ih kultivirana materija i profinjeni kolorit zagasihtih tonova. Ispisanim riječima i iscrtanim pojedinostima naglašava humor i ironiju (*Mali zeleni*, 1971—73). Samostalno je izlagao u Zagrebu (1967, 1974, 1976. i 1979) i u Velikoj Gorici (1982).

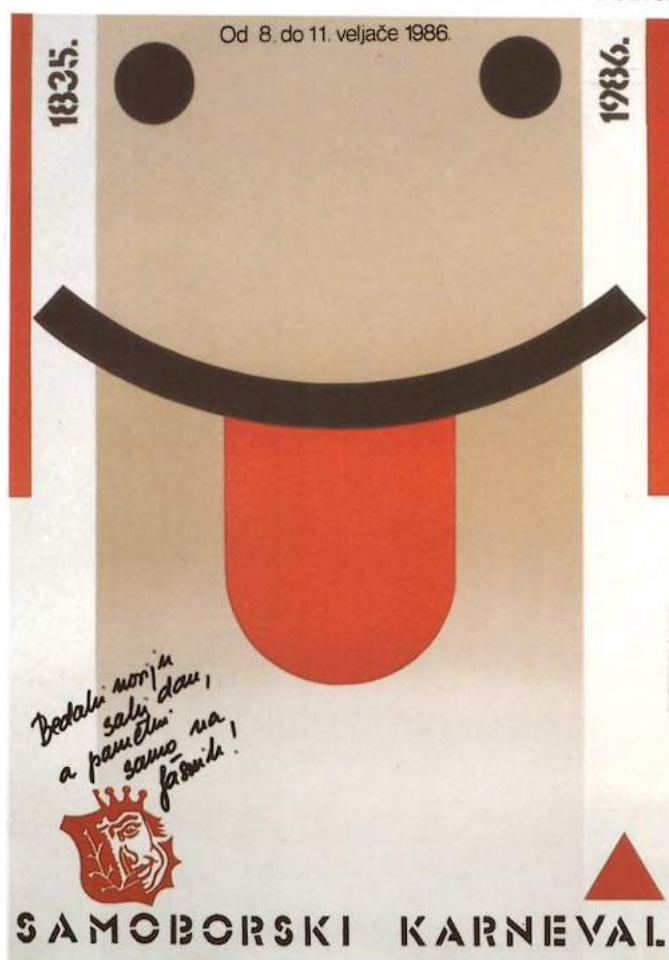
LIT.: Ž. Sabol, Milenko Bosanac (katalog), Zagreb 1974. — G. Quien, Milenko Bosanac, ŽU, 1975, 22—23. — Lj. Mijka, Minja Bosanac (katalog), Zagreb 1976. — M. Baričević, Minja Bosanac (katalog), Zagreb 1979. — V. Maleković, Dnevnik iz sna, Vjesnik, 15. IV. 1982. Ž. Sa.

BOSANČICA, poseban tip pisma koji se razvio od starosl. ćirilice, i to iz njezina kurzivnog oblika; zbog izbacivanja nekoliko specifičnih oblika slova, kao što su b, v, č, d, g, n, ž, općenito se smatra zasebnim pismom. Prvi počeci bosančice se nalaze na spomenicima iz XII—XIV. st., a od XV—XIX. st. rasprostranjena je kao opće pismo u Bosni i Hercegovini, sr. Dalmaciji i dubrovačkom području, a svako od tih područja ima svoje specifičnosti. Njome su pisane isprave i knjige, natpisi na kamenu (stećci), a od XVI—XIX. st. tiskane su i knjige, ali isključivo u inozemstvu (Uragh, Venecija). Najraširenija knjiga tiskana bosančicom jest Divkovićev *Nauk Krstjanski* a najstariji spomenik pisan bosančicom jest *Povaljska listina* iz 1250. Bosančicom je pisan i *Poljički statut* iz 1440. te više knjiga liturgijskoga i nabožnoga sadržaja.

LIT.: B. Zelić-Bučan, Bosančica u srednjoj Dalmaciji, Split 1961.

A. Bad.

BOSANSKA DUBICA, naselje s tvrđavom na desnoj obali Une, nasuprot Hrvatskoj Dubici, Bosna. Naselje se prvi put spominje 1197. God. 1244.

Ž. BORČIĆ, Samoborski karneval

M. BOSANAC, *Poslijepodne jednog ljeta*